

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

№ 10 (253)

СУБОТА

4

КВІТНЯ

1964 року

Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ,
МІСЦЕВКОМУ ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

КОМСОМОЛЬЦІ, ВІДГУКНІТЬСЯ!

ГРУПА БУДЕ СЕРЕД ПЕРЕДОВИХ!

Протягом останнього тижня березня відбувалася весняна екзаменаційно-залікова сесія студентів-заочників V курсу. На мовно-літературному факультеті заняття головним чином проходили у формі спецсеминарів з профілюючих дисциплін — мови та літератури. Зокрема для студентів українського відділу кафедра української літератури визначила спецсеминар з радянської прози.

Обравши ще в січні теми для своїх доповідей, студенти протягом міжсесійного періоду ґрунтовно опрацювали тексти художніх творів визначних українських радянських письменників — Андрія Головка, Остапа Вишні, Петра Панча, Івана Микитенка, Юрія Яновського, Олександра Довженка, Степана Тудора, Ярослава Галана, Олега Гончара, Михайла Стельмаха. Консультації, що надавалися викладачами кафедри під час занять на консультпункті при педінституті і в м. Біла Церква, допомогли заочникам всебічно проаналізувати кращі твори, критично опрацювати літературознавчі посібники, підготувати змістовні доповіді.

Так, студентка Ф. Микитенко виступила з серйозним дослідженням роману А. Головка «Мати». Вона не тільки докладно розглянула твір, але й визначила його місце в літературному процесі, показала, в чому виявилася новаторство письменника. Чимало цікавих теоретичних узагальнень зробила в своїй доповіді «Повість О. Гаврилюка «Берега» і її місце в українській радянській прозі» студентка Ф. Мороз. Становлення характеру Юрка Крюка — героя однойменного роману П. Козла-

нюка присвятила свій виступ студентка К. Попович.

Сприяли успішній підготовці студентів-філологів і спецсеминарські заняття з української мови, присвячені вивченню лексички художніх творів письменників-класиків і кращих майстрів радянської літератури.

Кафедра історії КПРС організувала для випускників курс лекцій з наукового комунізму.

Безумовно, ці заняття — і семінарські, і лекційні, і консультації — дуже багато допомогли заочникам у їх підготовці до державних екзаменів. Слід відзначити, що працівники заочного відділу чітко організували навчальний процес, незважаючи на те, що багато викладачів одночасно працюють також і на стаціонарі, і на загальнонауковому та вечірньому педагогічних факультетах.

П. П.

Нещодавно у нас на факультеті відбулися партійні збори, які обговорювали питання комсомольської роботи. Цікавими вони були. Потрібними, адже немало груп на факультеті включилися у змагання по вихованню активних будівників комунізму, а деякі досягли в цьому значних результа-

тів (I курс відділу російської мови, літератури та музики, II група I курсу українського відділу, V курс цього ж відділу і ін.). Проте в інших групах трапляються випадки недисциплінованості, пропусків лекцій і семінарів тощо. Є в нас ледарі, порушники ком-

муністи і комсомольці на зборах. Було накреслено немало заходів по активізації роботи серед молоді факультету. А через кілька днів члени комсомольського бюро провели збори в кількох академічних групах. Особливо рідісно було слухати студентів I групи I курсу українського відділу, яких ми нещодавно критикували. Дівчата ділилися наболілим, висловили впевненість, що їх група може бути однією з найкращих на факультеті, дали слово боротися за це. Було обрано нове комсомольське бюро, комсорга. І віриться, що дійсно студенти не підведуть, доб'ються поставленої мети, ділом підтвердять свою обіцянку.

Дуже хотілося б, щоб на сторінках нашої багатотиражки виступили секретарі комсомольських бюро інших факультетів, комсорги груп, поділилися успіхами і невдачами своєї роботи, обмінялися досвідом. Це так потрібно для нас, адже тільки спільними зусиллями можна налагоджувати справжню боротьбу за навчання і виховання майбутніх учителів радянської школи. А яка ваша думка, товариші?

А. ЦЯЦЬКО,
секретар комсомольського бюро.

Присвячена Т. Г. Шевченку

Ії в музиці, про вшанування Т. Г. Шевченка народами Радянського Союзу та світу тощо. Особливий інтерес викличує доповіді наших гостей — студентів Тбіліського педагогічного інституту Р. Кублашвілі («Т. Г. Шевченко на грузинській мові»), В. Гоцереція («А. Церетелі і Т. Г. Шевченко»), студентки Київської державної консерваторії Г. Литвиненко («Т. Г. Шевченко і музика») і ін.

З квітня працюватимуть секції 20-ї наукової студентської конференції, де будуть заслухані кращі роботи, виконані членами НСТ інституту в минулому році. З тематикою доповідей, які будуть заслухані, можна ознайомитись за програмою конференції.

сомольської дисципліні. Прикро, що окремі комуністи груп не завжди в авангарді студентського життя. Формально ставляться до своєї роботи окремі агітатори.

Життя підказує, що студенти перших курсів потребують значно більшої уваги з боку партійного та комсомольського бюро, щоб вже з першого дня перебування в інституті вони активно включилися у навчання та громадську роботу.

Відверто, широко виступили ко-

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ ОЧЕЙ ДИТЯЧИХ...

ЇХ ПОЛЮБИЛИ ДІТИ

Група студентів III курсу дошкільного відділу (Т. Антоненко, Г. Шостак, Л. Лук'яненко, К. Ковтяга, Л. Здохальська, О. Коваленко) проходили практику в дитячому садку № 326. До проведення практики студенти були добре підготовлені. Але майже вся група, за винятком Л. Лук'яненко та Г. Масленко, ніколи раніше не працювали в дитсадку. Почувалося, що дівчата дуже хвилювалися перед невідомим. Інститут дав їм хороші знання, тепер їх треба було застосувати на практиці.

В перший тиждень було багато труднощів. Особливо важко було організувати проведення окремих режимних моментів. Були хвилини розгублення, навіть відчаю, особливо у студентів О. Коваленко, Л. Здохальської, Г. Шостак. Допомагали старші товариші — вихователі, завідувача. Кожен день приносив щось нове.

Багато занять, проведених студентами, були оцінені на «відмінно» (В. Поліщук, Т. Антонович і ін.). А зовнішність К. Ковтяги, її вміння триматися серед дітей, стриманість викликали захоплення. Всі погодилися, що вона — «природжена дошкільниця» і буде чудовим педагогом.

Студенти, разом з тим, виготовили багато цінного наочного матеріалу, підшукали творчих ігор, проводили батьківські збори. Вони навчилися застосовувати свої теоретичні знання в роботі, складати календарні плани, аналізувати бачене. Вони полюбили свою майбутню професію, а діти полюбили їх. А це головне для їх майбутньої діяльності.

С. БЕЛОВА, методист.

СПРАВ БУЛО БАГАТО

Ще коли відбувалася зимова екзаменаційна сесія, ми думали про свою майбутню практику в дитячому садку. Якою вона буде? Проте наші побоювання скоро розвіялися. Хоча, звичайно, спочатку було нелегко, проте ми скоро освоїлися на своїй першій самостійній роботі. А справ було багато. І так звані режимні моменти, і заняття, і вечори тощо. Ми так звикли до дітей, що не хотіли від них іти. Наші дівчата, як Н. Довгопол, Т. Антоненко, В. Поліщук, Л. Куриленко, К. Ковтяга і ін., багато взяли від цієї практики. Немалу допомогу нам надали методисти Т. Введенська, Г. Ренке, Л. Шиян, С. Белова.

Т. ТИМАЄВА,
староста 2 групи.

НА ГРОМАДСЬКИХ ЗАСАДАХ

Вже другий рік працює на громадських засадах дитячий садок при домоуправлінні № 406. Цього року там працювали вихователі-

ми студенти III курсу дошкільного відділу. Туди послали найсильніших — Л. Хмелівську і О. Сердюкову. Треба сказати, що вони з усією серйозністю поставилися до дорученої справи. Дівчата виготовили немало наочних посібників, переобладнали групові кімнати, багато чому навчили своїх маленьких вихованців. Результат — цей дитсадок значно збільшив свій контингент.

Захоплюючими були ці кілька місяців праці. Нелегко було дів-

чатам. Часто доводилося вирішувати немало питань самому, без сторонньої допомоги. Та ніколи не покидала їх думка про відповідальність за доручену справу, прагнення працювати якнайкраще. Багато нового дізналися вони, посправжньому полюбили свою почесну професію.

Про це й розповідає Ольга Сердюкова, яку ви бачите на нашому знімку. На виставці робіт студентів, яка була організована в інституті на підсумковій конференції з педагогічної практики в дитсадках, наочні приладдя, виготовлені Л. Хмелівською та

О. Сердюковою, виявилися найкращими. Їх і розглядає М. Дубовик, викладач кафедри дошкільної педагогіки (друге фото).

ПЛЮС ХІМІЗАЦІЯ...

Грандіозна програма розвитку хімічної індустрії, намічена грудневим Пленумом ЦК КНРС, — це стовповий шлях технічного прогресу в усіх сферах матеріального виробництва, прискореного розвитку сільського господарства, створення достатку товарів народного споживання. Кузією народних багатств назвав товариш М. С. Хрущов хімічну промисловість.

Воістину безмежні можливості хімії в інтенсифікації сільськогосподарського виробництва. Збільшення випуску мінеральних добрив, хімічних засобів захисту рослин та інших хімічних продуктів, дальший розвиток зрошення та іригації створюють міцну основу для одержання високих і сталих врожаїв, неухильного зростання продуктів тваринництва.

10,5 мільярда карбованців. Стільки коштів виділяє держава на хімізацію сільськогосподарства в 1964—1970 роках. А дальша механізація плюс хімізація — це вирішальна умова підвищення врожайності полів і продуктивності тваринництва.

На Україні, протягом цього семиріччя в хімізацію сільськогосподарства буде вкладено близько двох мільярдів карбованців.

70—80 мільйонів тонн. Таку кількість мінеральних добрив випустить хімічна промисловість країни в 1970 році. Це в 3,5—4 рази більше, ніж у 1963 році. Правильне використання їх рівнозначне збільшенню посівних площ на 150—200 мільйонів гектарів, тобто майже вдвоє.

Україна в 1970 році зможе виробляти 23—24 мільйони тонн мінеральних добрив та 250 тисяч тонн засобів хімічного захисту рослин.

Кожний центнер мінеральних добрив, внесених у ґрунт, — це додатково 3—4 центнери зерна або 10—12 центнерів цукрових буряків. Уже цього року під зернову культуру держава може виділити 10 мільйонів тонн мінеральних добрив. Якщо їх використати правильно, по-господарському, то це дасть 1,2—1,8 мільярда пудів хліба.

Затрати на вапнування одного гектара повною дозою вапна (у середньому 4—5 тонн) становлять 30 карбованців, а вартість додаткової продукції перевищує ці затрати в чотири рази. Якщо провести вапнування всіх 35 мільйонів гектарів орної землі, яка цього потребує, то можна одержати додатково понад 600 мільйонів пудів хліба за рік.

800—900 тисяч тонн засобів хімічного захисту рослин вироблятиметься в 1970 році. Необхідні для

цього капіталовкладення визначаються в сумі більш як 2 мільярди карбованців, а застосування цих хімічних препаратів дасть чистого прибутку не менш як 8 мільярдів карбованців на рік. «Хімічна прополка» бур'янів гербицидами замість звичайної дає змогу зменшити трудові затрати на 2—2,5 рази.

Хімічні препарати для боротьби з шкідниками сільськогосподарських культур, застосовані в необхідних розмірах, за даними науки, допоможуть господарствам нашої республіки щороку зберігати від втрат близько 40 мільйонів центнерів зерна, 44 мільйони центнерів цукрових буряків, 8 мільйонів центнерів фруктів, 2,5 мільйони центнерів винограду.

До 14—16 мільярдів пудів буде доведено виробництво зерна в 1970 році. Це втричі більше, ніж виробляла дореволюційна Росія. Успішне розв'язання цього завдання покликана забезпечити хімізація землеробства в поєднанні з посиленням його технічної оснащеності, дальшим розвитком іригації та зрошення ланів.

3,3 мільярда пудів зерна — на 1,7 мільярда пудів більше, ніж одержано в середньому за 1958—1962 роки — таким буде вклад України в найближчі роки.

10 мільйонів тонн цукру, з них 7 мільйонів тонн на Україні, намічено виробити в 1970 році. Колгоспи та радгоспи нашої республіки продадуть 50 мільйонів тонн цукрових буряків — майже вдвоє більше від середньорічного продажу за останні п'ять років.

Зростання зернового господарства повністю забезпечить потреби країни в хлібі і дасть змогу збільшити за семиріччя виробництво м'яса до 4,5—5 мільйонів тонн і молока — до 26—27 мільйонів тонн, тобто майже вдвоє більше, ніж було вироблено в 1960 році.

КЛИН КЛИНОМ

(Гумореска)

Комсоргом групи першокурсники обрали Едуарда Соменка. На протязі місяця Едуард складав план роботи, консультувався з комітетом комсомолу, переглядав стареньку літературу.

А в групі коїлось щось неймовірне. З лекцій — тикали, семінари — провалювали, а про дружбу не було й мови.

— Їх треба згуртувати! — царшті вирішив Едуард. — По-перше, проведу збори... Але...

— Едуард, мені в кіно! — В мене побачення! Тисяча причин! Про збори — годі й думати.

— Ні! Так не треба! — оптимістично міркував Едік. — Організую культпхід у кінотеатр.

Та не вдався і цей захід. Едуард бився, як риба об лід, просив, соромив, погрожував... Виходило — стоїть він на судні, натужно дме на вітрила, а судно — мов на якорі... І Соменко змінив тактику.

Спочатку ніхто не помітив, що місце на першій лаві, де щоденно маячив Едуард, — гуляє. Коли ж виявили відсутність комсорга — здивувалися, обурилися...

— Як це так? Оце керівник, ватажок! Що ж від нас тепер чекати?

Розгорілася дискусія. Всі хотіли говорити. Всі кричали, всі були дуже і дуже сердиті.

— Сам — в театр! В мюзей — сам!

— Ні екскурсії! Ні обговорення книги!

— Тільки внески дере!

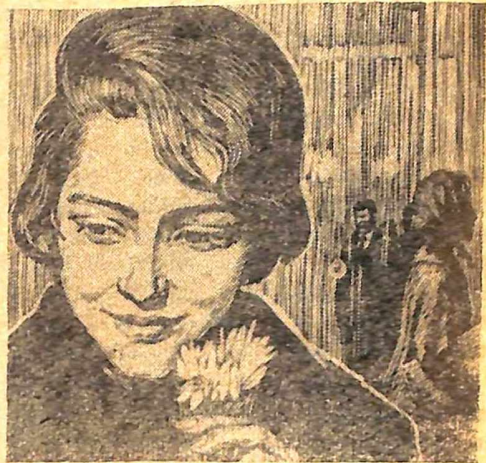
Зрештою з цього шуму і гаму вплигло одностайне рішення: — Розібрати поведінку Соменка на групових зборах!

— Сьогодні ж!

А. ГУСАК.

Подих весни

Минулої неділі в гуртожитку № 2 студрадою і студентами було організовано цікавий вечір — літературно-музикальну композицію «Ранки солов'їні», на матеріалі віршів і пісень про кохання.

Вірш «Помста» М. Ігнатенка читав п'ятикурсник І. Городиський, поему О. М. Горького «Дівчина і смерть» — А. Мінкевич, поезію В. Ігбер «Проста любов» — С. Коваленко. З теплою увагою та пошаною до автора сврийняли студенти новелу В. Симоненка «Вино з троянд», яку виконала М. Шевчук. З піснями виступили В. Лісовий, Л. Корєцька, В. Куреня, П. Петрик, ансамбль дівчат під керівництвом О. Кучера.

Вечір пройшов тепло, лірично. На ньому незримо була присутньою весна. І це багато залежало від мешканців гуртожитку, студради.

Побільше б таких вечорів!

НАШ КОР.

СКРІЗЬ КРАСА

Фотоетюд В. Тимошенка.

ОГЛЯД ПРЕСИ

І пишуть, і малюють

Коли дивишся на стінгазету «Знання — сила» здалеку, вона справляє хороше враження. Насамперед подобається стил, на якому вона висить: яскравий, у сучасному стилі — довгі лінії, чинмала площа. І папір непоганий використовується для газети — товстий, білий, хоча і маленькими аркушами. За принципом: менше випускати, зате частіше. Проте ці думки розвіюються, коли придивився до газети фізико-математичного факультету ближче.

Впадають у вічі спочатку малюнки: великі, незграбні, потворні. Не будемо вже казати про те, що тут не дотримано потрібних пропорцій, викинченості, художнього смаку. Вражас інше. Для чого, наприклад, було подавати в стіннівці уривок з поеми «Кавказ» Т. Г. Шевченка (№ 7), а поряд з ним малювати карикатуру до «Слів генія українського народу»? Аж незручно дивитися на потворного «атлета» у плавках, над грудьми якого схилилася чи то качка, чи то це якась без сумніву свійська птиця! У цьому ж номері ви знайдете все що завгодно: і незграбний вірш (без підпису і назви), присвячений Кобзареві, в якому є рядки на зразок: «усяк пісні твої співа», «усе знесла й перемогла його любові сила», і поздоровлення жінкам факультету під заголовком «Жі-

ноче серце», і карикатури та підпис, взяті з «іноземного гумору», і «шкільні посмішки», і куточок гумору, який розмістився під всіма «гуморами» — одним словом, скуштуєте і солодке, і солоне, а врешті зникнете плечима... Для чого це все? А тільки для того, щоб заповнити отой невеликий аркуш паперу — білого, добротного.

Рядом і з цією стіннівкою висить інша — вже спеціально для сатирично-гумористичного пера. Називається вона «Іжак», але хто її випускає, як і першу, не дізнаєтесь, тим більше ваші зусилля не увінчаються успіхом, коли ви шукатимете номер газети (чи то пак додатка) або дату його випуску. Нема відповідальних за ці газети, отже, і винуватих нема. І за сірі, незграбні підписи, і за макаронічну мову, і за художні викриває. Чого вартий тільки вірш, присвячений С. Корзун, який закінчується так:

З цього всього для Світлани Вплива мораль така:
Треба братися за розум
І не ваяти дурака.

Грубо, але яка свята правда! Як в око встріляли! Тільки кому?

Василь ШЕРШЕНЬ.

Редактор П. ХРОПКО.

СТУДІЙЦІ НАПИНАЮТЬ ВІТРИЛА

Нещодавно педколектив вечірньої школи № 48 запросив поетів і прозаїків нашого інституту, членів літературної студії, на літературний вечір. З тривогою і хвилюванням готувалися вони до зустрічі з учнями та вчителями школи...

І ось звіт нашої літературної молоді розпочався. З словом —

привітанням звертається до колективу школи Василь Чухліб, присутні на вечорі слухають вірші Петра Ігнатенка, Миколи Гумєнока, Григорія Приходька, Віктора Бабича, Михайла Климчука, гуморески Андрія Гусака.

Слухачі щедро нагороджують студентів оплесками, усмішка-

ми, щиро дякують за чудово проведений вечір.

— Бувайте у нас частіше! — говорили на прощання нові друзі.

Там було зроблено це фото Ю. Кабанченком. На споминок про хорошу дружбу, про весну, яка завітала до молоді.

ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ...

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Київ, бульвар Шевченка 22-24, телефон Б-5-21-21, дод. 43.

«За педагогические кадры» — орган партбюро, комитету ЛКСМУ, профкома, месткома, ректората Киевского государственного педагогического института имени А. М. Горького.

Друк. КДПІ, вул. Франка, 44.

Зам. 404—1000.